

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

תוכן עניינים

- א. מנחה שקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בזיכין.....2
- ב. עד שלא פרקה נפרס לחמה הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הזיכין משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול ומקטיר עליו את הזיכין .... לא פרקה ממש אלא כיון שהגיע זמנה לפרק אף על פי שלא פרקה כמי שפרקה דמיא.....2
- ג. שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן 3
- ד. חביתי כהן גדול לא היו באות הצאין אלא מביא עשרון שלם וחוצהו ... משלם הוא מביא.....4
- ה. שלמים ששחטן בהיכל כשירין דכתיב ושחטו פתח אהל מועד 5
- ו. מלאים אין מלאים אלא שלמים (כלומר שאינו קדוש עד שיהא עשרון שלם) ואמר רבי יוסי אימתי בזמן שאין דעתו להוסיף אבל בזמן שדעתו להוסיף ראשון ראשון קדוש.....5
- ז. לא זו קדושה בלא זו ולא זו קדושה בלא זו 6
- ח. כלי הלח מקדשין את הלח ומדות היבש מקדשין את היבש ואין כלי הלח מקדשין את היבש ולא מדות היבש מקדשין את הלח ... ל"ש אלא מדות אבל מזרקות (של דם) מקדשות את היבש.....7
- ט. וקמץ משם ממקום שרגלי הזר עומדות.....8
- י. שאם הקיפו עובדי כוכבים את העזרה שהכהנים נכנסין להיכל ואוכלין בקדשי קדשים ושירי מנחות 8

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת מנחות

דף ח.

א. מנחה שקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בזיכין

כבר התבאר במסכת זבחים דף סג. שאף על גב דמנחות הם קדשי קדשים וקדשי קדשים שחיטתן בצפון, מ"מ הקמיצה בכל¹ מקום בעזרה ואם קמוץ בהיכל בשירה.

וכל המנחות הקריבות לגבי המזבח נקמצות ומקטיר הקומץ כולו על גבי המזבח והשאר נאכל לכהנים².

ב. עד שלא פרקה נפרס לחמה הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין .... לא פרקה ממש אלא כיון שהגיע זמנה לפרק אף על פי שלא פרקה כמי שפרקה דמיא

כבר התבאר בדרה ב. בפתיחה שבכל יום שבת כשמכניסין לחם הפנים וב' בזיכי לבונה, חדשות, מוציאין הי"ב חלות הישנות עם בזיכי לבונה שבצידן, ומקטירין הבזיכי לבונה הישנות על מזבח החיצון.

לחם הפנים³ שנפרסה חלה אחת מן הלחם, אם עד שלא הסיר הלחם מעל השולחן נפרסה, הלחם פסול⁴, ואינו מקטיר עליו את הבזיכין.

ואם אחר שהסיר הלחם נפרסה, הלחם פסול, ומקטיר עליו את הבזיכין.

¹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יב הלכה ט יב

² חוץ ממנחת זכרי כהונה שאינה נקמצת אלא מקטירין אותה כולה שנאמר וכל מנחת כהן וגו', הא למדת שמנחת חינוך והחביתין וכהן שהביא מנחת חוטא או מנחת נדבה כולן נשרפות על גבי המזבח ואינן נקמצות.

³ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ה הלכה טו

⁴ טעם רבינו לפסול הלחם משום דהו"ל נחסרו שיריה קודם הקטרת הקומץ כדלהלן וכו' יוחנן ריש לקיש כדאיתא בגמרא. מעשה רקח שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

הגיע זמן⁵ הלחם להסירו, כלומר לאחר חצות יום השבת כמבוא בפסחים דף נח. הרי זה כמי שהסירו⁶, ואם נפרס הלחם מקטיר הבזיכין ואף על פי שלא פירק המערכה.

ג. שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן

קמץ את המנחה⁷ ואחר כך נטמאו שיריה כולן, או נשרפו, או יצאו חוץ לעזרה או אבדו, לא יקטיר הקומץ ואם הקטיר הורצה⁸ בנטמאו או יצאו חוץ לעזרה.

אבל אם נשרפו⁹ שירי מנחה או אבדו בין קמיצה להקטרה י"א שאף בדיעבד לא הורצה, בהקטרה ויש מכשירים¹⁰.

נשאר מעט מן השירים בכשרותן, יקטיר הקומץ, ואותן השירים שנשארו אסורין באכילה.

⁵ שם הלכה טו

⁶ עיין או"ש אור שמה הלכות פסולי המוקדשין פרק יא הלכה יח

⁷ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יא הלכה כ

⁸ הקשו עליו ששם פרק א הלכה לא פסק שבזבחים שנשאר פחות מכזית לא יזרוק, ואם זרק לא הורצה, נפסל הבשר קודם זריקה, או שיצא חוץ לעזרה לא יזרוק הדם, ואם זרק הורצה. וכאן כתב קמץ את המנחה ואח"כ נטמאו שיריה כולן או נשרפו או יצאו חוץ לעזרה או אבדו לא יקטיר הקומץ ואם הקטיר הורצה, עכ"ל, ובפסחים (עח, א) מבואר להדיא דזבחים ומנחות שוים הם, וא"כ איך פסק כאן דלא הורצה ובשם פסק דהורצה. ובהר המוריה כאן כתב נ"ל דהא דכתב רבינו אם הקטיר הורצה לא קאי זה על אבוד ושרוף ועי' לעיל פ"א הל"א בהר המוריה שם דדוקא באיתנהו להבשר בעולם אם זרק הורצה משא"כ בחסר וליתיה.

⁹ לקומי הלכות יב: בתורת הקדשים א

¹⁰ לח"מ שם פרק א הלכה לד ועיין ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קכה סעיף יג שכתב ונלע"ד בשנדקדק, דבשלמא בזבחים כתיב: ועשית עולותיך הבשר והדם אם אין בשר אין דם כמבואר שם, אבל במנחות מנ"ל. אך באמת חמירא מנחות מזבחים, דבזבחים כשנשתיר קצת בשר מותר באכילה, ובמנחות קי"ל דשיריים שחסרו בין קמיצה להקטרה אף שמקטיר הקומץ מ"מ השיריים אסורים באכילה כמבואר במנחות (ט, ב) וכ"כ הרמב"ם שם, ויליף שם בגמ' מקרא ע"ש. ובשיריים שחסרו בין קמיצה להקטרה פליגי ר"י ור"ל שם, דר"ל אוסר להקטיר הקומץ ויליף לה מדכתיב: והקטיר הכהן מן המנחה את אוזרתה המנחה עד דאיתא לכולי מנחה, ור"י דריש: מן המנחה שהיתה כבר אף שעתה חסירה ע"ש, ולפ"ז יש להקשות דא"כ אפילו חסירה כולה דאטו כתיב בקרא שישאר מעט עתה הא כתיב מן המנחה שהיתה כבר אף על פי שעתה אינה, אלא וודאי דהאמת כן הוא, ומ"מ לעניין להקטיר לכתחלה ילפינן מזבחים דלא יקטיר, אמנם בדיעבד פשיטא דהורצה (כנ"ל בדעת הרמב"ם).

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הַלְכָתָא לְמִשְׁיַחַא בְּדַף הַיּוֹמִי

מסנת מנחות

ובמנחת ציבור אם נטמאו השיריים או נפסלו לאחר קמיצה, אפילו בפסול יוצא מותר להקטיר את הקומץ לכתחילה. אך אם נשרף או נאבד, אין להקטיר.

ד. חביתי כהן גדול לא היו באות חצאין אלא מביא עשרון שלם וחוצהו ... משלם הוא מביא

כבר התבאר לעיל דף ז: שחביתי כהן גדול שמביאין בכל יום עשרון סולת וג' לוגין שמן, כמו שנאמר בפרשת צו (ויקרא ו פסוק יג) זֶה קֶרְבֵּן אֶהְרֹן וְגו' עֲשִׂירֵת הָאֵפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב עַל מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תַּעֲשֶׂה מִרְבֵּבֶת וְגו' וְהִכִּיחַן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתָיו מִפְּנֵי יַעֲשֶׂה אֶתֶּה חֶק עוֹלָם לְה' כָּלִיל תִּקְטָר, מביא¹¹ עשרון שלם ומקרישו בעשרון של מקדש¹², וחוצהו בחצי עשרון שבמקדש, כדי להקריב מחצה בבוקר ומחצה בערב.

ומחלקים העשרון לי"ב חלות וג' לוגי השמן מחלקין לי"ב רביעיות, רביעית לכל חלה, ובולל סולת של כל חלה עם קצת מרביעית שמן שלה, ואח"כ לש כל חלה לבר בפושרין, וחולטה ברותחין, ואח"כ אופה כל חלה מעט, ואח"כ מטנגה מעט במחבת בשמן הנשאר מרביעית שלה עד שתבלענו. ואחר שנאפו כולן, מחלקין כל חלה לשנים, כדי להקריב מכל א' חציה בבוקר וחציה בערב ולראב"ד מקריב ו' חלות שלימות בבוקר וכן בערב. ולכל י"ב החצאין שמקריב בבוקר מקריב עמהן חצי קומץ לבונה, וכן בערב.

אך אם מתחילה לא נתן בהעשרון שבמקדש אלא בשני חציי העשרון לא התקדש¹³, שאע"פ שהיא קריבה חציין אינה מתקדשת לחציין.

ולא בחביתי כהן גדול אלא כל מנחה שלא קידשה בכלי עשרון אלא בשני חצאי עשרון לא התקדשה¹⁴.

¹¹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יג הלכה ב

¹² מל"מ שם

¹³ תורת הקדשים ג. אות נ

¹⁴ זבח תודה ג. סודה חביתי

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הַלְכַתָּא לְמִשְׁיחָא בְּדֵף הַיּוֹמִי

מסכת מנחות

ה. שלמים ששחטן בהיכל כשירין דכתיב ושחטו פתח אהל מועד

כבר התבאר במסכת זבחים דף נה. ודף סג. ששוחטים¹⁵ קדשים קלים בכל העזרה, שהרי נאמר בשלמים (ויקרא ג פסוק ב) וְשָׁחְטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנֹאמַר (שם פסוק כ) וְשָׁחַט אֹתוֹ לְפָנַי אֹהֶל מוֹעֵד¹⁶ להכשיר כל הרוחות שהרי לא ייחד להם רוח, והוא הדין לשאר הקדשים קלים ואם שחטם בהיכל כשרים, אבל אם שחטן בגגו של היכל פסולין שאין הגגות ראויות לשחיטה כלל אלא בקרקע העזרה.

ו. מלאים אין מלאים אלא שלמים (כלומר שאינו קדוש עד שיהא עשרון שלם) ואמר רבי יוסי אימתי בזמן שאין דעתו להוסיף אבל בזמן שדעתו להוסיף ראשון ראשון קדוש

עוד התבאר שם דף פח. שכל כלי השרת¹⁷ אין מקדשין כלל אף ליפסל¹⁸ אלא מדעת, כלומר שנתנו לכלי על דעת שיתקדש על ידי זה¹⁹, ואין מקדשין אלא מתוכן, ואין מקדשין אלא שלימים שיכולים לעשות מלאכתן כנוכר, ואין מקדשין אלא מליאין²⁰.

¹⁵ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ה הלכה ד

¹⁶ גירסת הכס"מ

¹⁷ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ג הלכה ב

¹⁸ ואף שיש דברים שאינן מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל וכמ"ש רבינו בפרקין דין זה ודין כ"א מ"מ כשהוא שלא מדעת אינן מקדשין אף ליפסל כן מתבאר בסוגיא הנוכר יע"ש. ודע דאף למ"ד דכלי שרת אין מקדשין שלא מדעת מ"מ משום גזירה דשמא יאמרו לדעת נתקדשו מתקדשין הכי ס"ל לחזקיה בפ' לולב וערבה (דף ג') וזעירי חולק עליו בגזירה זו כמבואר שם. מל"מ שם

¹⁹ תורת הקדשים נא. אות ה

²⁰ היינו בכלי שרת דבעינן שיהיה השיעור שלם בדפ"י רש"י, ואף על גב שאין המזרק מלא כשנותן לתוכו עשרון שלם נתקדש. מרכה"מ שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

ומה שאין מקדשין אלא מליאין, אבל²¹ אין מקדשות חסרות אלא אם דעתו למלאותן, ואם אין דעתו למלאותן מקדשות להפסל אבל לא ליקרב.

לפיכך אם נתן חצי עשרון בכלי עשרון ודעתו למלאותו עד שיעור עשרון ראשון ראשון שנתן בכלי התקדש²².

דף ת:

ז. לא זו קדושה בלא זו ולא זו קדושה בלא זו

אין הסלת השמן והלבונה מעכבים זה את זה להתקדש בכלי שרת. אך מעכבים זה את זה להקטרה.

לפיכך אם נתן²³ עשרון סלת בכלי אע"פ שלא נתן שמן או שלא נתן לבונה קדש ואינו יוצא לחולין, אולם צריך להביא אחר כך שמן או לבונה שאינו ראוי להקטרה בלא שמן או לבונה כמו שיתבאר להלן דף כז. בעזה"ת ש הקומין והלבונה מעכבין זה את זה²⁴, והסלת והשמן מעכבין זה את זה ומקצת השמן מעכב את כולו, אין פחות מלוג לעשרון.

וכן הדין אם נתן השמן לבד או הלבונה לבד בכלי הרי זה נתקדש וצריך להביא את מה שלא נתקדש בכלי כיון שמעכבים זה את זה להקטרה.

²¹ על פי גירסת הלח"מ שברמב"ם שם כתב אבל המדות אין מקדשין וכו' משמע דיש חילוק בין מדות למזרקות לענין זה שאין מקדשין חסרים אלא אם דעתו למלאותן ולא ראינו בנמרא חילוק בזה ועוד דלשון רבינו ז"ל שכתב בתחילה ואין מקדשין אלא מלאין משמע דאכל הכלים קאמר. לכך אני אומר דהאי המדות ט"ס הוא וצ"ל אבל אין מקדשין חסרין וכו' ואכל הכלים קאי, ועיין בהר המוריה שם שכתב דכצ"ל ואין מקדשין אלא מלאין המדות ואין מקדשות חסרות. וכוונתו בכדי שלא נטעה לומר דאם קידש חצי עשרון בעשרון דאינו קדוש כיון שאין הכלי מלא ועי' ברש"י שם לכן כתב דה"ק שיהיה מלא המדה שרוצה לקדש אף הכלי אינו מלא ופשוט וק"ל.

²² תורת הקדשים ג: אות ס

²³ תורת הקדשים שם אות ע ועיי"ש בזבח תודה שתמה על ציון העין משפט שלא נמצא כלום בפיי"ג הי"ג ושכן תמה בקרן אורה ותמה נמי על הרמב"ם שלא הזכיר דין זה. ועוד תמוה לי שציון על דברי ר' חנינא דמשמע שהלכה כמותו שמעכבין גם להתקדש. וצע"ג.

²⁴ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יג הלכה יד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

**ח. כלי הלח מקדשין את הלח ומדות היבש מקדשין את היבש
ואין כלי הלח מקדשין את היבש ולא מדות היבש מקדשין
את הלח ... ל"ש אלא מדות אבל מזרקות (של דם)
מקדשות את היבש**

עוד התבאר זבחים שם וברף פו: פו: שכלי השרת מקדשין את הראוי להם²⁵,
שהרי נאמר בכלים (שמות ל כט) כָּל הַנִּנְעַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ, ולא יפרה לעולם,
ואף על פי שנפסל.

אולם אין כלי²⁶ הלח כלומר הכלים שמקבלים בהם היין והשמן²⁷, מקדשות
את היבש כגון סולת המנחה, ולא כלי היבש כגון המדות²⁸ שמודדים בהם
הסלת למנחות והקטורת²⁹ מקדשות את הלח.

אולם כל דבר שיש לו שיעור ונתן בכלי שרת יותר מכשיעור לא נתקדש
כלל³⁰.

²⁵ נ"ב אבל שאינו ראוי להם לא מקדשי כלי שרת, והא דמזבח פנימי מקדש קומץ מנחה (זבחים כ"ז ע"ב),
משום דהוי כלי שרת, פירושו משום דראוי לכלי שרת, שהקומץ מתקדש בכלי שרת, לכן גם מזבח פנימי
מקדשו, וכן כתב רש"י פסחים (דף ל"ד ע"ב ד"ה טמאות) דאין כ"ש מקדשין רק הראוי להם כמזבח יעו"ש:
וצ"ב הך שמועה דזבחים דף (כ"ח) [כ"ז ע"ב] קטורת זרה, ואכמ"ל. או"ש

²⁶ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ג הלכה יח יט
²⁷ ז' מדות הלח שהיו שם היין וחצי ההין ושלישית ההין וכו' כדתנן להו בפרק ט' דמסכת מנחות דכיון דהגך
לא חזו ליבש למידי למדוד והן לא נמשחו אלא למדידה לפיכך אין מקדשין אלא ע"י מדידה.

²⁸ פירש בקונטרס דלהכי קרי ליה ליבש מדה וללח כלי שאין שום כלי מקדש ליבש אלא שתי מדות עשרון
וחצי עשרון ותימה והאיכא ביסא פרק הקומץ (רבה) (מנחות דף כד.). והאיכא מחתה לקטורת והאיכא כף
והאיכא מכתשת בשבועות (דף יא.). והאיכא בזיכין ושולחן ופי' ר"ת דלהכי קרי ליה ליבש מדה ולא כלי לפי
שיבש יכולין למדוד מחוק או גדוש בכל ענין שירצה אבל דבר לח לא שייך מדה גביה שהרי מדת לח אינה
שוה דדבר לח אינו יכול להיות גדוש ופעמים שמדת לח זה יתירה מזה כמו מדת יין יתירה ממדת מים לפי
שיין עב יותר וכן שמן מייך להכי לא קרי ליה מדה. תורה מדות ובתויו"ש שם כתב ול"נ דלהכי קרי ללח כלי
משום דא"א ללח שיהיה אלא בכלי משא"כ היבש שאפשר שיהיה מונח בקרקע עולם בלא כלי.

²⁹ פי' המשניות פ"ט מ"ז

³⁰ דע דהא דקיי"ל דכלי שרת מקדשין כל דבר הראוי להם מ"מ כל דבר שיש לו שיעור ונתן בכלי שרת יותר
מכשיעור לא נתקדש כלל, זה מתבאר בסוגיא דס"פ לולב וערבה (דף מ"ט) דפריך בגמ' ואמאי נייתי
במקודשת ואמר זעירי אין שיעור למים כו' משמע דאם היה שיעור למים אינם ראויים לכלי ואין הכלי מקדשין
וכמו שפירש"י שם וחזקיה ורבי ינאי כולם מודים בדין זה כמבואר שם. מל"מ שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

במה דברים אמורים במדות הלח והיבש שהיו במקדש, אבל המזרקות מקדשות הלח והיבש.

ט. זקמץ משם ממקום שרגלי הזר עומדות

כבר התבאר לעיל דף ו: שהקמיצה צריכה להיות³¹ בעזרה דווקא ולא חוץ לעזרה שנאמר (שם) וְקִמֵץ מִשָּׁם מִמְּקוֹם שֶׁרְגְלֵי הַזֶּרַע עוֹמְדוֹת, כלומר בי"א אמה הראשונים של העזרה אמנם למרות שמנחות הם קדשי קדשים וקדשי קדשים שחיטתן בצפון, מ"מ הקמיצה בכל³² מקום בעזרה ואם קמץ בהיכל כשירה. כמו שהתבאר במסכת זבחים דף סג.

קמץ עד שהוא³³ בחוץ ונכנס לפניו יחזור ויקמוץ³⁴ בפנים וכשר³⁵. וקמיצה הראשונה שורפה במקום ששורפין פסולי המוקדשים כיון שנפסלה.

י. שאם הקיפו עובדי כוכבים את העזרה שהכהנים נכנסין להיכל ואונליין בקדשי קדשים ושירי מנחות

עוד התבאר שם סג. שאם הקיפו עכו"ם³⁶ כל העזרה יכולים הכהנים להכנס ולאכול שם קדשי הקדשים.

³¹ ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קמא סעיף יב – יג

³² רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יב הלכה ט יב

³³ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יא הלכה ד

³⁴ ולכן לא קאמר יחזיר כלומר שיחזיר הקומץ להכלי אלא יחזור ויקמוץ כלומר קמיצה אחרת.

³⁵ וזהו תוספתא בפ"ה דמנחות, ולשון התוספתא לפנינו: קמץ על שבחוץ ונכנס וכו', ואין הלשון מתוקן וצ"ל עד שהוא בחוץ. ויש בזה שאלה, והרי כיון שהמנחה יצאה לחוץ הרי נפסלה ביוצא שהרי נתקדשה בכלי שרת.

ואפשר לומר דלכן דקדק לומר עד שהוא בחוץ כלומר שהוא עמד בחוץ והמנחה בפנים, אמנם באמת רבותינו בעלי התוס' במנחות (ט, א ד"ה ר"ל) הוכיחו דאף שנתקדשה בכלי אינה נפסלת ביוצא וכן האריכו בזבחים

(כ, ב) ובסוכה (ג, א) דקדושת כלי שרת אינה נפסלת ביוצא ע"ש.

³⁶ תורת הקדשים זבחים לו: אות ר

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

